

za vse č. gg. profesorje in peta mrtvaška meša, katero je služil jubilaht dekan Žuža z asistenco. Po tem opravilu je stopil na prižnico jubilaht Bezenšek in je naslanjaje se na bešede ps. 83, 11, 12: „En den v tvojih preddvorih je boljši, kakor tisoč drugih. Rajši sem v hiši mojega Boga zadnji, kakor da bi prebival v šotorih grešnikov“, v svojem, slovesnosti prav primer-nem, celo uro trajajočem govoru najprej ome-nil nenavadne slovesnosti, v katerej se sedem šolskih tovarišev v družbi dom. č. g. župnika veseli, da so bili pred 25. leti od nebeškega Mojstra J. Kr. kot njegovi namestniki v nje-govo službo poklicani. Ko smo se za duhovski stan pripravljali, nas je bilo še 13, število, ka-tero se nekaterim nesrečno dozdeva, češ, da bo enega kmalu smrt pobrala, pri nas pa ni bila z enim zadovoljna, temveč enega, Simona Megla nam je vzela še mesec prej, kakor smo bili v mešnike posvečeni, drugi Fr. Zabukošek, tretji Janez Košir in četrti Jož. Drobnič so po krat-kem službovanji kot kaplani umrli. Peti, ka-teri nam je bil posebno priljubljen, umrl je And. Kraner kot provizor Ptujске fare in za njim še Fr. Ozmeč, ki je le par mesecev župnik bil. Teh in pok. svojih učnikov, ki so nas učili, smo se zdaj v molitvah spominjali, pravi go-vornik, pa imamo uzroka dovolj, da bomo še zahvalno slovesno sv. mešo in pesem peli, ker že 25 let nas je Jezus ohranil, da če tudi te časti nevredni, kot prijatelji božjega Sina oprav-ljamo njegovo službo. Po pridigi bila je še za-hvalna levitirana sv. meša, katero je služil jubilaht Šlander in h katerej so domači pevci prav lepo peli, se je z možnarji streljalo in z lepo vbranimi zvonovi zvonilo. Ko se je za-hvalna pesem odpela, kazala je ura že devet in jubilaht in drugi verni smo se na dom po-dali. V farovži so se še sosednji č. gg. zbrali za vsem številu 16 in pri gostoljubnem g. ju-bilantu župniku je bila pri kosilu vsa družba prav židane volje, so se napivale razne napit-nice in so jubilaht sklenili, da se hočejo vsako leto pri drugem tovarišu sniti, k temu njim Bog pomozil!

Iz Laporja pri Slov. Bistrici. (Primi-cija.) Zadnja nedelja meseca julija bil je po dolgem deževji krasen in za nas Laporčane preimeniten, slovesen dan. Obhajala se je za Laporčane redka svečanost, namreč prva sv. meša, katero je Bogu daroval g. novomešnik Štefan Pivec. Od vseh krajev privrelo je mnogo ljudstva in gostov, ki so željni bili videti res redko svečanost, ker nove meše tukaj, kakor se spominjajo stari ljudje in kakor nam poro-čajo župniške listine, ni imel še noben Lapor-ski domačin. Za to so tudi slavnostni pridigar, č. g. Hajšek, dekan Bistriški, iz lece prisrčno pozdravili navzoče Laporške župljane, vso ro-

dovino, — od katere pa žalibog očeta in mater, ki sta se tega dneva najbolj veselila, ni več med živimi, — vse znance in goste in njim če-stitali, da so tako srečni, da so si iz svoje sre-dine izredili novomešnika in gledajo ga pri pr-vem sv. opravilu. Razložili so nam na dalje trojno veliko in težko nalogo, katero izpolnjuje mešnik, namreč pouk v šoli, vernikov iz lece in v spovednici. Po končanej pridigi sledila je nova meša, pri katerej so dobro izurjeni gg. bogoslovci, katerih regens chori je prej g. no-vomešnik bil, peli izbornu P. Piel-ovo štiri-glasno mešo op. 57. Cela krasna pesem držana je v strogo cerkvenem duhu, kakor tudi druga, katera se je pela pri vhodu v cerkev. Zadnjo pesem, ki se je pela enoglasno s spremljevanjem vrle šmarijske godbe, vglasbena po znanej dr. J. S. Katschtalerjevi Leonovi hymni, zložil je nalašč za to priložnost g. Anton Medved in njo posvetil svojemu tovarišu g. novomešniku.

Iz Slov. goric. (Alojzijeve pobož-nost.) Kakor je prelepi majnik zginil v morji brezkončne večnosti, kakor smo se poslovili od priljubljenih Šmarjnic, jednako nas je zapustil junij z lepo pobožnostjo sv. Alojzija. Hvala Bogu, kakor čujemo, se je mladina prav obilno vdeleževala imenovane pobožnosti. Izlasti ve-selo znamenje je, da tudi fantje obilnejše ča-stijo našega angeljskega mladenčka. Le tako naprej, da sv. Alojziju v tristoletni spomin smrti njegove naredimo še obilnejše veselje. Ako bo mladina slovenska častila prav mar-ljivo blaženo Devico Marijo in sv. Alojzija, bo-dimo preverjeni, da bo zginilo mnogo pohujša-nja med vernimi Slovenci. Ako se to zgodi, ima vsak, kateri k temu kaj pomore, veliko zaslugu!

Raznoterosti.

(Družba sv. Mohorja) šteje letos 46.042 udov in jih je iz naše škofije 14.548. Več od lani pa jih je 4490.

(Sest novih zvonov.) Za novo cerkev presv. Srca Jezusovega v Gradci vliwa nove zvonove Ljubljanski zvonar A. Samassa. Veliki zvon, ki tehta 70 starih stotov, dar kneza Liechtensteina, je srečno dovršen. Ta zvon je zmed vseh 1873 doslej tam vlitih zvonov naj-težji. Drugih 5 manjših zvonov za isto cerkev v Gradci bode tudi kmalo gotovih.

(V bogoslovje) v Mariboru so vzprejeti ti-le gg.: Jože Mihalič v II. in v I. leto Štefa Belšak, Alojzij Čizek, Henrik Hrašovec, Jože Kapus, Janez Kolarič, Jakob Kozar, Jože Kro-mar, Jože Kunaj, Matej Meznarič, Anton Po-stružnik, Anton Ravšelj, Martin Roškar, Peter Štefan, Matej Tertinek, Jakob Windisch in Jože Zimšek.

Tonkliju, izrekli pri shodu v Reifenbergu svoje popolno zaupanje. — Drž. poslanec tržaških Slovencev, g. J. Nabergoj, ima pri svojih volilcih veliko veljavo, in kakor se kaže, jo tudi zasluži po vsej pravici. Vedno pa brez vse strasti se poteguje na Dunaji v drž., pa tudi v Trstu v dež. zboru za njih koristi. — Izleta „društva sokolcev“ iz Ljubljane v Divačo pri Trstu se je udeležilo veliko drugih slov. društev in hvalijo ga, da je bil lepo znamenje za to, da nam je treba povsod sloge. — Pri goveji živini se prikazuje po Istri nova bolezen na očeh: oko se živinčetu vname, čez nekaj pa je že slepo. Bolezen je nalezljiva. — Narodni poslanci v Dalmaciji čerjo delati na to, da se združi Dalmacija s Hrvaško. Ni verjetno, da to doživimo. — Dne 21. septembra odpre se v Oseku velika gospodarska razstava, razstavi pa med drugim 300 posestnikov govejo živino. — Hrv. minister B. pl. Josipović je že prevzel svojo službo pri ogerski vladi. Želimo mu veliko sreče, pa se je ne nadjamo veliko. — Madjari se pripravljajo sedaj na to, da slavijo 87. rojstni den L. Kossutha, tedaj kossuthovnja še ni konec v blagi Madjariji.

Vunanje države. Kakor se kaže, ni še gotova pogodba sv. Očeta z ruskim carom in še je torej kat. cerkev vedno v trdih kleščah „cerkvenega zbora“ v Petrogradu. Le-ta je popolnem na voljo vlade. — Po Italiji se kaže čedalje večje uboštvo in vendar letine niso slabe. Uzrok uboštva tiči tedaj v čem drugem ali Crispi še ne misli na to; da se le njemu poje hvala, pa je vse dobro. — V Milanu je pogorelo gledališče, v Turinu pa je velika banka prevrgla, to se pravi, nima več, s čemer bi izplačevala dolge. Za-njo bode prišlo brz več drugih po Italiji na boben. — Velike volitve bodo po vsej Franciji dne 22. septembra in sedaj že vse stranke delajo na to, da bode zmaga na njih strani. Skorej ni dvoma, da še ostane republikanska na vrhu. — Razstava v Parizu še je vedno polna obiskovalcev, služi pa le tako bolj za kratek čas tistim, ki imajo veliko pod palcem. — V Londonu, glavnem mestu Anglije, je 180.000 delalcev ustavilo delo. To je doslej največji strike ali strajk delavcev. Da liberalcem ni moč v Belgiji priti na vrh, to peče njih, pa tudi vse druge liberalce po starem svetu. Naj jih le še dolgo! — Minister za finance v Nemčiji K. pl. Scholz je vzel slovo in se pravi, da se z Bismarkom nista kaj lepo gledala. — Ali pride ruski car v Berlin? To vprašanje se premleva po vseh nemških listih in vsi bi radi, da pride, pa se delajo, kakor da jih malo skrbi, kaj počne car. Najnovejše poročile pa pravi, da še pride car v tem tednu k cesarju Viljemu. To pa ni, da človek verjame. — Po Bolgariji zopet šumi in pravi se, da se misli ondi na vojsko s Sr-

bijo. Bilo bi to sila bedasto. — Kar se tiče Srbije, nima ona v resnici prave vlade, ker še Ristič vedno boleha in vendar je v njegovih rokah, če gre za pravo, vsa oblast, toda na vojsko še brz nihče ne misli, najmanj pa z Bolgarijo. — Pri Turkih gre vse počasi, najbolj pa kedar gre za izplačevanje vojne odškodnine nasproti Rusiji. Sedaj že tiči zopet v blatu in nemore denar naprej čez Ruske meje. Na otoku Kreta je sedaj tiho in mogoče, da se poleže ustaja, ne da teče kri. — V Abisiniji stojita si dva moža nasproti ter se rujeta za čast kralja, Menelik in Mangaša; prvi ima več vojakov za-se, drugi pa več pravice, če je to resnica. Ne more se reči, čegava bode na zadnje kraljeva krona. — V severni Ameriki je nastal prepir med vlado „zjedinjenih držav“ in anglijsko. Zadnja si zatrjuje pravico do reke Yukon, ki teče po Alaski, deželi, ki je nekaj časa sem že v oblasti „zjedinjenih držav“. Svet se vpraša, kako da se kje reši ta prepir, pri katerem jim hodi za zlato v oni reki.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnijska Ptujška.

(Dalje.)

Turki so odšli. Ptujčani, kar se jih je bilo še o pravem času poskrilo, se vračajo iz svojih skrivališč; vsi plahi in solzni tavajo po razvalinah in pogoriščih ter iščejo izpod pepela in podrtin zadnje borne ostanke prejšnjega blagostanja. Polagoma začnejo popravljati in staviti hiše, a revščina je bila prevelika in tako je moralo mnogo Ptujčanov precej časa ostati brez strehe in lastnega stanovanja.

Pri tem navalu, ki je Ptujji povzročil toliko gorje, pogorela je tudi mestna cerkev sv. Jurija z lesenim stropom. Le golo zidovje, od dima očrnelo in vse razpokano je od lepe hiše božje ostalo, drugo so z mečem in ognjem ukončali in razdjali divji Turčini. Ptujčani bi razdžano cerkev kaj radi njenemu vzvišenemu namenu primerno takoj popravili, a zaradi splošne bede jim to takrat ni bilo mogoče. In tako so prišla leta 1412, 1414. in 1415., katera najdemo na gotskem svodu južne ladije in na zahodnem pristavku sedanje cerkve zaznamovana.

Še dandanes lahko vsak razumen opazovalec cerkve v Ptujji spozna, da Ptujčanom le prosta poprava razdžane cerkve ni zadostovala, ampak vneti za čast božjo, hoteli so hišo Gospodovo okusno popraviti in ob enem zdatno povečati s posebnim ozirom na takrat običajni slog. In ta je bil gotski, ki je koncem 14. veka dospel do vrhunca svojega razvitka. Zato so srednjo, 18-10 metrov dolgo in 8-15 metrov široko ladijo precej povišali, prejšnja podolgasta okna zazidali in namesto teh nekoliko višje